

ŠEIMYNA

NR. 192
IV ADVENTO
SEKMADIENIS
2025 12 21

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Šlienavos.parapija

Kaip bebūtų dabar gal šalta ir tamsu, tegul tau bus šilta ir šviesu! Šilta širdy, kitų glėby, ar su rytine kava ir saldainiu... Žiemą mes sulétiname tempą, gilinamės į save, į savo vidų, kad pailsétume, sušiltume, pamatytume gėrį, kuris yra mūsų gyvenime. Ir taip pradžiugti, nes, pasirodo, daug – to gėrio.

Pasimégauti šiluma ir kitų žmonių grožių ir apkabinti juos savo rankomis ir balsu... Neį patiems save išgirsti ir pajauti, sušilti, nepriklausomai nuo oro temperatūros ir visko, kas vyksta aplinkui ir mūsų gyvenimuose šiuo metu.

Žiema – taip, toks kažkoks gilus, jaukus švelnumo poreikio metas. Kai norisi pačiupinėti, paliesti pačiais pirštų galiukais ir paragauti, lyg drugelio sparnais prisiliesti prie šilumą ir grožį skleidžiančio...

TEGUL TAVO ŽIEMA BUS PILNA ŠVIESOS, PAJAUTIMO, ŠILUMOS IR RAMYBĖS!..

Taip drąsiai save ir vieni kitus pajausdami, saugodami tai, kas mums šventa, atveriamė naujus gyvenimui kelius. Pradedame pajusti tos didžiosios vienybės pamatus, ir ilgėtis gyvenimo kartu su kitais. Po truputį pradedame suprasti patys save ir, paskui imame gyventi vėl jau naujai...

Švęsti – yra gyventi ir parodyti kitiems savo gyvenimą iš savo širdies gelmių, tarsiti kūdikiui gimus, iššaukti savu balsu savąjį žmoniškumą ir buvimą: “Esu!”. Žmogaus balsas yra ryškiausias gyvenimo gaidose. Jį turétume visi...

Amžinasis Žodis yra kūręs visą pasaulį, iššaukęs, balsu pakvietęs mus visus. Jis yra, ir mes esame Jame, visame tame, kas tik yra... Jis yra mūsų gyvenimus iššaukiantis savu balsu. Jo žodis ir balsas – išsakyta mūsų gyvenimo grožybė!

O! Jei tik mes leistume jam suskambėti visu tuo, ką Jis mano, jaučia, veikia, gali mūsų gyvenimuose!.. Mes esame pasiilgę žmoniškumo balso savo gyvenimų dienose. Ir Jį priimant – gimusį Gėrį, Šilumą, Jaukumą, Ramybę, viso ko Pagrindą, – visam pasauliui, išaušta Šventė.

*“Štai mergelė nešios įščiose ir pagimdys sūnų,
ir Jis vadinsis Emanuelis – „Dievas su mumis“”*

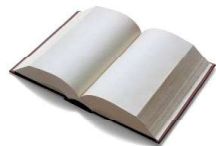
(Plg. Mt 1, 23)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 7, 10–14; Ps 23, 1–6; Rom 1, 1–7

Psalms atliepas

Teįžengia garbės Karalius: tai galybių Viešpats.



Evangelija pagal Matą (1, 18–24)

Jėzaus Kristaus gimimas buvo toksai. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus jiems kartu gyventi, Šventosios Dvasios veikimu ji tapo nėščia. Jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas daryti jai nešlovės, sumanė tylomis ją atleisti. Kai jis nusprendė taip padaryti, per sapną pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios. Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi Jėzaus vardą, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių“. Visa tai įvyko, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti per pranašą: *Štai mergelė nešios įsėdus ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis*, o tai reiškia: „Dievas su mumis“. Atsikėlęs Juozapas padarė taip, kaip Viešpaties angelo buvo įsakyta, ir parsivedė žmoną pas save.

Evangelijos komentaras:

Šiandienos Evangelijoje – Juozapo asmuo, kuriame sutelpta visa Bažnyčia. Laukianti vestuvių, šventės, nedrąši, pilna neatsakytų klausimų, net gal linkusi nelaukti ir nužudyti, bet pačio Dievo padrąsinta ir paskatinta atsikelia ir padaro taip, kaip Dievo buvo pasakyta. Ir priėmus, sutikus su Dievo planu, savyje atradus tą vietą, kurioje pats Dievas nori apsigyventi, tada Bažnyčia, kiekvienas žmogus, tampa kaip nuotaka, kuriai pasipiršo Kūrėjas. Tai daugiau nei nuostabu, tai stebuklas, kuris vadinamas Kalėdomis.

Štai mergelė pradės ir pagimdys sūnų, Jis vadinsis Emanuelis, tai reiškia „Dievas su mumis“. Taip Dievas kalbėjo per pranašą Izaiją septynis šimtus metų prieš Jėzaus gimimą. Ta pranašystė išsipildė ir apaštalas Matas ją primena. Jėzus yra Emanuelis – Dievas su mumis. Jis nėra vien „Dievas su Juozapu“, ar „Dievas su Marija“, ar „Dievas su didžiaisiais šventaisiais“. Kiekvienas mūsų yra nuostabus ir brangus Dievui. Ir Jis yra su mumis kiekvienu: su manimi, su tavimi, su visais kitais. Mūsų džiaugsmui bei laimei vis švenčiame šią Dievo buvimo su mumis, ir noro būti su mumis, paslaptį. Jėzaus asmenyje labai puikiai pastebime su kuo Jis yra ir su kuo nori būti.

Marija buvo tik susižadėjusi su Juozapu ir staiga Juozapas sužinojo, kad Marija laukiasi kūdikio. Atsirado problema! Ką daryti? Žudyti?... Ši problema be pačio Dievo pagalbos nebūtų išspėsta taip, kaip mes jau žinome... Jei ne Jis – mes neturėtume Jėzaus gimimo šventės ir jos nešvęstume... Dievo angelas, pasirodęs Juozapui per sapną, sako: „Juozapai, Marijos sūnus yra iš Šventosios Dvasios. Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi vardą Jėzus“. Juozapas patikėjo Dievo žodžiais ir priėmė Mariją į savo namus. Ir įvyko Gimimas, kurį švenčiame jau daugiau nei 2000 metų.

Mes su pagarba žvelgiame į Juozapą ir Mariją – jie iš tiesų verti pagarbos. Tačiau galime būti į juos panašūs. Kaip ir jie, taip ir mes galime būti atviri Dievo žodžiams ir pasitikėdami priimti Jėzų į savo gyvenimo namus. Tepamoko Juozapas mus pasitikėjimo, kad klausytume ir patikėtume Dievo mintimis, Jo patarimais. Jėzus gimimu tiesiog labai suprantamai parodė savo norą būti su mumis visada. Ir kodėl gi mes vis tai pamirštame ir esame tokie nelaimingi ir vienišai?... Ir kodėl tiek daug šaltumo, abejingumo, nepriėmimo, neapykantos?... Kodėl tiek nenoro gyventi gerumu, tuo pavyzdžiu, kurį pats Dievas parodo?... Jis visada laukia, kad mes jį įsileistume į savo namus ir nenužudytume...

Liko tik kelios dienos iki Kalėdų šventimo... Visi skubame į parduotuves, pasidarome sąrašą ką padaryti, ko nepaniršti, kam ką dovanoti. Patikrinkime savo sąrašą. Ar Jėzus yra tame sąraše? Ką mes Jam padovanosime? Atverkime Jam pirmam savo namų duris, pakvieskime Jį, kad Jis galėtų būti su mumis.

Kaip išgyventi šv. Kalėdų stebuklą?

Artinantis šv. Kalėdoms dažnai stebimės, kad adventas praskriejo kone nepastebėtas. Neapsieiname be priekaištų, kad galėjome šį laukimo laikotarpį išgyventi gyviau, tikriau, prasmingiau. O kartais vieni kitiems guodžiamės ir tuo, jog stabilumo neprideda ir pasaulio aktualijos. Bet ar pasaulio nestabilumas gali išgąsdinti tikintįjį?

Atmintyje nejučia šmėstelė apibūdinanti Paulio Claudelio „Atlasinėje kurpaitėje“ vartojama alegorija, kuria pasakojama apie laivo sudužimą patyrusį jėzuitų misionierių. Jūrų plėšikų priištąs prie laivo sijos, dreifuodamas neramiame vandenyne, jis kreipėsi į Dievą: „Viešpatie, dėkoju Tau, kad mane taip priištai. Kartais Tavo įsakymai man atrodydavo varginantys, o mano valia Tavo nuostatų akivaizdoje būdavo bejėgė, ištikta nesėkmės. Tačiau šiandien negaliu būti artimiau prie Tavęs priištąs, kaip dabar <...>. Tad tikrai aš pritvirtintas prie kryžiaus, o kryžius, ant kurio kabu, nepritvirtintas prie nieko. Jis dreifuoja jūroje.“

Kuo šios šv. Kalėdos bus kitokios? Kaip išgyventi Kalėdų stebuklą? Ir ar tam gali sutrukdyti pasaulio, valstybės ar šeimos nestabilumas?

Apie tai savo mintimis pasidalina sesuo VIKTORIJA VOIDOGAITĖ CC.

Tikiuosi, kad šios Kalėdos nebus kitokios. Mes visada norime daug naujų įspūdžių. Mūsų smegenys taip veikia: greit išsiblaškome ir ieškome naujų išsiblaškimų. Net jeigu tai didžiausias grožis, šedevras, pavyzdžiui, Rembranto tapytas *Sūnaus palaidūno grįžimas*, galime ilgai žiūrėti šešėlius, sceną, spalvas, bet galiausiai bus tokia akimirka, kai mums atsibos.

Šį rytą kaip tik svarsčiau, kuo skiriasi idealus kūrinys ir šedevras. Supratau, kad šedevras yra genealus darbas, kuris yra netobulas. O tuo pat metu ir tobulas savo netobulumu. Todėl ir šios Kalėdos tikrai nebus tobulos, kitaip nebuvo ir per Jėzaus gimtadienį.

Jėzus gimė laikotarpiu, kai Jo tauta buvo priespaudoje, priklausė imperijai, kurios nepasirinko. Jo šeima – globėjas ir mama – turėjo daryti tai, kas buvo nurodyta – eiti užsirašyti, keliauti tolimą kelią. Atvykus Marijai prasidėjo sąrėmiai, bet jie neturėjo turėti apsisotį, nes nebuvo vietos. Tokios buvo pirmosios, įtampos ir nesaugumo, didelio trapumo kupinos Kalėdos.

Dar nebuvo Kalėdų, kad visi būtų turėję galimybę laisvai švęsti Kalėdas, kad visame pasaulyje būtų taika. Vis tiek kur nors vis vykdavo karas – galbūt vyko toliau, ne Europoje, todėl tuomet mums atrodė, kad gyvename taikoje ir ramybėje. Tai tebuvo iliuzija. Visais laikais vyko turbulencijos. Taigi šiais metais Kalėdos nebus kitokios, vėl bus neidealios. Tuo tarpu Dievas ateina būtent per tą pasaulio netobulumą, pažeidžiamumą ir trapumą. Ateina ten, kur labiausiai skauda.

Todėl gerai suprantu žmones, kurie nejaučia Kalėdų! Nutiko taip, kad kelios Kalėdos iš eilės buvo nelengvos, ir maniau, jog gyvenimas man liko jas skolingas. Jos tiesiog neįvyko. O paskui pamažu ateina supratimas, įvyksta lūžis! Suvokiau, kad tai aš esu gyvenimui skolinga Kalėdas! Ir jeigu nori stebuklo, tai turi eiti jo ieškoti ir atnešti kitiems.

Mes pamirštam, kad Jėzus yra Kalėdos. Atėję į groį patatyti Kūdikielio Jėzaus, piemenėliai ir išminčiai Jį pagarbino. Šis pagarbinimo momentas – labai svarbus, kartais širdies nuostata, džiaugsmas ateina paskui kūną, kai tiesiog atsiklaupi prieš Dievą, kuris yra Viešpats ir mesijas. Atiduoti Jam garbę už šitą stebuklą, kuris įvyko. Pagarbinimo veiksmas yra Kalėdų tikrovė – Dievas yra didis, Dievas yra nuostabus. Ir kartu Jis yra prieinamas mažas vaikelis. Garbiname ir tuomet pakylame, nešame Dievą į visus susitikimus. Bet visų pirma turi nueiti ir susitikti su Juo asmeniškai, atlikti pagarbinimo veiksmą. Toks mano planas šioms Kalėdoms.





Jėzaus gimimo šventės (Šv. Kalėdų) šventimas

Kūčių nakties Eucharistija Šlienavoje

gruodžio 24 d., trečiadienis, 21 val.

Šv. Kalėdų dienos Eucharistija Šlienavoje

gruodžio 25 d., ketvirtadienis, 12 val.

Šv. Kalėdų dienos Eucharistija Viršužiglyje

gruodžio 25 d., ketvirtadienis, 10 val.

Šv. Kalėdų antrosios dienos Eucharistija Šlienavoje

gruodžio 26 d., penktadienis, 12 val.



Per Kalėdas švenčiame Jėzaus gimimą ir Jo buvimą kartu su mumis, taip pat ir savo pačių gyvenimą su Juo, mūsų sugyvenimą tarpusavyje.

Linkiu sulaukti ir pasidžiaugti šia dovana, kurią turime, bet gal ne visada tai vertiname! Atpažinti ją susitinkant vieniems su kitais; linkiu susitikti Dievą, gimusį, esantį ir gyvenantį kartu su mumis! Sutikti veidas į veidą, gal net tiksliau – veidai į veidus!

MILO IR SU JAUKIA RAMYBE JUMS, VISIEMS MUS, ŠVENTŲ KALĖDŲ ŠVENTIMO!

Praktėlės palaiminimas

Kūčių nakties Eucharistijos šventimo pradžioje kartu paprašysime pačio Dievo palaiminimo praktėlei (ji mums primena Jėzaus gimimo įvykį ir vietą). Tad visi, kurie turite pasiruošę savo šeimai, namams praktėlę ir norite jai Dievo palaiminimo – atsineškite ją.

Kalėdaičiai

Pradėję pasiruošimą Kalėdų šventei, prašėme Dievo palaiminimo kalėdaičiams (duona), kuriais savo šeimose dalinsimės švęsdami Jėzaus gimimo dieną.

Kalėdaičius iki Kūčių dienos galime pasiimti savo bažnyčiose arba pas parapijos kunigus, jų namuose. Jie nėra parduodami. Tai Bažnyčios (Šeimos) dovana mažajai bažnyčiai (šeimai).

“Caritas” akcija

Advento laikotarpis kviečia mus aktyviam laikui! Prisiminti vieni kitus bei visaip kaip parodyti savo gerumą, grožįiems. Kasmet Lietuvos “Caritas” organizuoja akciją “Gerumas mus vienija”, kurios metu visi Lietuvos žmonės kviečiami susivienyti bendram tikslui ir pasidalinti gerumu su tais, kuriems reikia pagalbos. Ši akcija turi tikslą – mus įpratinti nuolatinei kitam žmogui pagalbai.

Kaip visuomet, įvairiose gerumo akcijose dalyvaudami, būdami dosnūs kitiems, – paaukotus pinigų paskirsime mūsų krašte sunkiau gyvenančioms šeimoms ar konkrečiam žmogui. Su sunkiau gyvenančiais mūsų pasidalinimas gerumu galėtų daugelį kartų vykti, ne tik prieš Kalėdas ar Vėlykas...

Tad įpraskime pastebėti ir nebūkime abejingais, manančiais, kad kažkas kitas (pvz., seniūnija ar soc. darbuotojai) turi pasirūpinti.

Kalėdinis paštas Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčiose

Šlienavos ir Viršužiglio Bažnyčių bendruomenės kviečiame (iki šv. Kalėdų) rašyti laiškus, sveikinimus ne tik Kalėdų Seneliui, bet ir vienas kitam. Bažnyčioje rasite laiškam skirtą dėžutę, taip pat (norintiems parašyti pačioje bažnyčioje) atvirutes, vokus, rašiklius. **Ant voko nepamirškite užrašyti adresato vardo ir pavardės!** Labai gera gauti tikrą laišką... Tad ir rašykime! Laiškus gausime šv. Kalėdų dienoje.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.